

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 18 frt.
Félévre ——— 6 „
Negyedévre ——— 3 „
Egy hóra ——— 1 „
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés-irodáknak.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Nagybeckerek, 1897.

XXVI. évfolyam, 77. szám.

Hétfő, április 5.

Az ausztriai válsághoz.

Nagybeckerek, április 5.

Magyarország és Ausztria közt a közgazdasági tárgyalások nyugodt és rendes fejlődését egy epizód zavarta meg, amely ép oly meglepőben, mint váratlanul jött. Mintán a magyar kormány a kvóta kivételével, mely a két kormány tárgyalásából ki van véve, a vám- és kereskedelmi szövetség minden pontozatára nézve meg-egyezett osztrák kollégájával, Badeni miniszterelnök indította meg, hogy kabinetje nevében beadja lemondását és ezáltal a tárgyalások megakadását idézi elő, amit senki sem láthatott előre. Nem a kiegyezés kérdésében felmerült differenciák indították gróf Badent a lemondásra, — hanem tisztán Ausztria belügye gr. Badeni lemondása, melynek indokait a nyelv- és politikai kérdésekben találhatjuk meg. A választások előtt ígéreteket tett gróf Badeni a cseh tartománygyűlésben a cseh hivatalos nyelv használatára és a csehek és németek közt létesítendő kiegyezés elérése végett tárgyalások kezdésére nézve. Ezt a nyelv- és politikai kérdést rendeleti uton kellett volna rendezni, de nehézségekbe ütközött a kabinet kezében. A tett ígéreteket nem lehet betartani, a cseh nagybirtokosok és a német haladópartiak, akik ezt a rendeletet megakadályozták, megtagadják a kormánytól támogatásukat a Magyar országgal való kiegyezés tárgyában.

Ily körülmények közt gróf Badeni számára nem maradt fenn más, mint hogy egy új kormánypárt alakítására gondoljon, amely a német szabadelvűek és a haladópart kizárásával klerikális és ultramontán elemekből állna és amely hajlandó lenne a kabinetet a lengyelek közreműködése mellett teljes bizalommal támogatni.

A kormányzás e változása mellett a szabadelvű Magyarország csak a legélénkebben sajnálhatja, hogy a klerikálisok és sötét ultramontánok a monarchia másik államában hatalomban és befolyásban nyerne. De többel, mint platói elmélkedéssel nincs jogunk ezt a rejtélyes

eljárást taglálni. A magyar liberálisizmusnak nincs miért félnie az osztrák klerikalizmustól és akcióképességében nem szabad magát ezáltal akadályoztatni.

A lemondás egyetlen következménye, amely már aztán Magyarországot is érdekli és amely minden esetben elkerülhetetlen, az a kiegyezés végleges megkötésének késedelme.

Bármint oldassék is meg az osztrák válság, egy körülményre valószínűleg el lehetünk készülvé; arra t. i., hogy a kiegyezés megújítása helyett ama kellemetlen szükség előtt fog állni a monarchia, hogy egyévi provizóriumot fog kelleni életbe léptetni.

Osztrák kormányválság. A miniszter-válságban újabb mozzanat nem fordult elő. Jól informált parlamenti körökben a megoldást még a keddi ülés előtt várják. (Lásd táviratokat.)

A román királyt pár külföldi útja. Bukarestből távirják lapunknak a „Pol. Corr.” útján, hogy a királyi pár valószínűleg folyó hó közepe táján indul el külföldi útjára. A husvétii ünnepeket Abbazában fogják tölteni. A királyi pár útja körülbelül három hetet fog igénybe venni.

Borcsa községe.

Tekintetes Szerkesztőség!

Becses lapja f. évi márczius 30 án megjelent 72 ik számában Borcsáról keletve „egy adófizető” aláírásával egy levél jelent meg, melyet válasz nélkül nem hagyhatok s kérem az igen tisztelt Szerkesztő urat, hogy soraimnak becses lapjában helyet adni méltóztassék.

A levél tartalmára a következőket válszolom: tény az, hogy Borcsa község a pancsovai járáshoz tartozik, hogy Belgrad és Zimonytól a Duna választja el s hogy a község határa az év nagyobb részében a Duna vize által van elválasztva, fadjalom azonban, erről a hatóság azt hiszem nem tehet!... Ehhez nem is kell kommentár; hisz aki valamikor Borcsa avagy Bărănoș vidékén járt, ha nem szakember is, az azonnal tisztába jött azzal, hogy ezen két községnek megfelelő védőtöltései ellátása emberfeletti munka volna s csak milliók árán volna keresztelhető. Hogy honnan, azt nem kérdezi az „egy adófizető”!

Hogy miként lehetne más uton és az egyedüli uton segíteni, azt sem kérdezi a levélíró. Ha kíváncsi rá, megadom neki a választ is, ez: Borcsa községnek kitélepitése Erről győzte meg mindazokat a tapasztalat, kik az 1895. évi 27-én évi századbeli legnagyobb — árvíz idején a borcsai mentési munkálatokban részt vettek, — mint magam is.

Hogy pedig ezen két község kitélepitése iránt az „egy adófizető”-nek illetékes hatósága a szükséges lépéseket már ismételve is megtette, erről persze a levélíró nem bir tudomással, ez iránt nem is érdeklődik, jó azonban, hogy az illetékes vármegyei felsőbb hatóságok nemcsak tudomással bírnak, de ezen kitélepités ügyében már ismételve is feliratokat intéztek a kormányhoz, vajha a Borcsa község kitélepitése bekövetkeznék, — ennek a levélíró illetékes hatósága örülne leginkább; azt hiszem azonban hogy ez esetben, ép az „egy adófizető” volna az, aki daczára az évente ismétlődő nagy árvizeknek, Borcsa községéből önként nem mozdulna ki.

Tény továbbá az is, hogy a község képviselő testülete az 1896. évben — de nem mint levélíró mondja, az év elején, — hanem 1896. augusztus 27-én egy határozatot hozott, melyben arra kéri a hatóságot, hogy egy csendőrsnek Borcsa községbeni felállítását az illetékes felsőbb hatóságoknál eszközölje ki.

A magam részéről nagyon becsülöm és szeretem, ha az adófizető a közügyek és közbiztonság iránt érdeklődik, de ha ezt teszi, akkor nagyon kívánatos az is, hogy vegyen fáradságot és tudakozódjék a hatóságnál, — melynek ajtaja ily közérdekű ügyekben mindig nyitva áll, — aziránt is, hogy az ily közérdekű ügyek mily elintéztet nyerne?

Ha ezt az adófizető megtette volna, akkor meggyőződhetett volna a pancsovai járás főszolgabírójánál arról, hogy Borcsa község képviselő testületének 1896. évi augusztus 27-én 46. szám alatt hozott határozata, melyben egy csendőrs felállításának kieszközölését kéri, — a pancsovai főszolgabíróhoz 1896. évi szeptember 5 én érkezett be, s onnan, ugyancsak szeptember 14-én 6083. számú jelentéssel Torontál vármegye alispáni hivatalához fel is terjesztett.

Ha már most a levélíró „egy adófizető” tovább érdeklődött volna, s még egy kis fáradságot vett volna magának, úgy megtudhatta volna azt is a főszolgabírósnál, hogy a község képviselő testületének ezen határozata nemcsak késedelem nélkül és pártolólág lett a felsőbb hatóságnak előterjesztve, hanem a csendőrs felállításának szükségessége a járási főszolgabíró részéről hangsúlyozva is lett; na és, meg va-

A „TORONTÁL” tárczája.

Egy öreg kisasszonyról.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Áprilisi napsugárnak szeszélyes ragyogása megváltoztatja a szíveket. Aki nem szeretett, az megtanul szeretni és aki szeretett, serkedő tavasz verőfényében még nagyobb lángra gyul a szerelemnek izzó máglyáján.

Bizonyítani fogom állításomat.

Mindennapi történet. Bertácska szépségét valamikor újságok dícsérték, a multnak immár megsárgult ócska klenodiumai. Idők multával Bertácskából ünnepélyesen Berta kisasszony lett s a nevelőnő új nemzedék, akinek ő térdein álmódva énekelte az altató dalt, ha szerit ejtheti, neveti s kicsufolja. Ilyen az öreg kisasszonynak jövője, akik sok regényt olvasnak, sokat álmodoznak s fantáziájukkal rajzolják meg a daliás férfi alakját, aki — habár így romantikusabb lenne, nem selyem hágesón a bástyafalról szök-teti meg, hanem moder eszközökkel: ragyogó batárral, ménkü nagy kameliacsokorral, az egész város epedő irigysége között templomi eskü után fogadja hitvestársul. Ez a fantázia pedig magas igényű. Az élet ritkán váltja be. Az élet a bálványozott férfisszemből nagyon selejtes példányokban ereszt. Nyilván a Berta kisasszony kezéért epedők is ilyen devalvált völégény-pé-

dányok voltak. Az első jelentkező, Tetétleny Tivadar oly végtelenül megijesztette a bizarr követelésével, hogy elsőül jelentkezett nála a migran. Szörnyűség! egy Tetétleny, aki darabos, mint egy falusi kántor, az ő kérője. Egészen próza. A házasság általa képzelt regényében az ilyen alakok nem férnek, hanem komikus csetlő botló megszánt és kinevetett alakok szoktak lenni. Tetétleny mint férj? . . . Fi donc!

Jött másik, aki kegyetlen dühre fakasztotta, egy szürke beamter, minden jellegével a prózai lelkeknek s még tubákolts is! Hisz e mellett Tetétleny regényhős, legalább meg van benne a tanyai betyárság energiája. Hirtelt, hogy egy affaire je is volt egy — csikóssal. A csikós ti losban érte és kegyetlenül elkorbácsolta, mint egy csintalan, iskolázatlan vad csikót. Ez is valami. Berta kisasszony, midőn a pletyka révén hallott erről, ezeket mondta:

— Csunya biz ez, de legalább regényes.

Aztán jött a harmadik, negyedik, tizedik, megannyi tuczt ember, akik Berta kisasszonynak az ideálokról alkotott ábrándjaitól messze állottak. Es minél jobban futottak az évek, annál kopottabbak és betegápolókat kereső, megviselt kérők jöttek.

Közbe azonban esett egy.

Oh, az nagyon érdekes történet.

Berta a Karthausit olvasta szép nyári verő fényen. Lódobogás. Felpillant. Szívében valami édes, kimondhatatlan édes érzelmek. Az ő ideálja érkezett meg. Az aranyujtásos barna férfi, ki mint Centaurus tilte meg a szilaj lovat, mely

patájával a kövezeten tüzet csiholt. Tessék rágyújtani. Berta rá is gyújtott. Szíve lobbant föl mondhatatlan lángra, vajjon ki fogja azt eloltani? . . .

Szerencsétlenségére nem jött eloltani senki. Nagy időre nem látta az ideált, de hitt benne! Hitte, hogy egykor csak be fog térni hozzájuk és két szív, már mint az övé, meg amaszé, meg fogják egymást érteni . . . S milyen kacagató, milyen szegénylős gondolatok temettek lelkében. A naiv ábrándozás boldog korszaka volt ez . . .

Midőn már egészen elöntötte lelkét a boldog vágy, egy szörnyű séta alkalmával rejtentő látvány rémitette meg. Az a barna, aranyujtásos férfi karján szöke nőt vezetett. A pár boldogan nevetett, bizalmasan simultak egymáshoz. Előttük két kis bébé poroszkált. Az egyik meg is fogta Berta kisasszony kezét s gyermekes együgyűséggel gyűgyögött:

— Néni, néni!

. . . No hiszen volt miről beszélni a kisvárosi pletykának. Berta kisasszony a nyílt utcán ájt el, úgy vitte haza egy huszártiszt ölben . . .

Ettől a perczől Berta kisasszony megszűnt a társaságnak élni. Nem látták többé. Nevét hálálva emlegették a koldusok. Az lett bejölle, mint a vén kisasszonyokból szokott: szenvedélyes emberbarát.

Röpültek az évek, nyelték el a kis és nagy események egymást. Tetétleny Tivadar azóta

gyok győzve, hogy a felsőbb hatóság a járási főszolgabíró előterjesztésében foglaltakat méltányolva, a még felsőbb hatóságnál a szükséges lépéseket a csendőrs felállítására iránt kétségtelenül meg is tette.

Mindezt, egy kis fáradság és érdeklődés után az „egy adófizető“ megtudhatta volna, jobbnak találta azonban csak írni, s én minthogy látom, hogy az „egy adófizető“ érdeklődést mutatni szeretne ugyan, de a fáradságot sajnalja, megsughatom neki azt is, hogy a vár megye alispáni hivatal, ha jól tudom, még 1896. évi szeptember 30-án pártoló előterjesztést tett a csendőrsnek Borcsaközségi felállítására iránt a m. kir. belügyminiszteriumhoz; hogy pedig érdeklődését és jobban kíváncsiságát teljesen kielégíthessem, azt is megsughatom az „egy adófizetőnek“, hogy ezen alispáni pártoló előterjesztésnek száma 46848.

Igen jó lesz tehát, ha az „egy adófizető“ mindezekről a tényekről egy kis fáradság árán meggyőződést is igyekezzék szerezni s akkor tudom nem fogja azt hihetni, hogy a hatóság ily közérdekű ügyekben nem tette meg kötelességét.

Lehet, hogy a levélíró előtt „praxisban“ ismeretlen dolog a közrendészeti szolgálat, ám a hivatott hatósági közegek előtt nem ismeretlen; — forduljon csak be a pancsovai főszolgabíróhoz az „egy adófizető“ és szívesen szolgál nekik megnyugtató felvilágosító adatokkal.

Hiszem, hogy a glogoni csendőrs, melynek körletébe Borcsa község tartozik — kötelességét teljesíti, s tudom, hogy a csendőrsnek közvetlen felettes hatósága e részben szigorú felügyeletet is gyakorol s hogy a közbiztonság Borcsa községben nincs veszélyeztetve, e tekintetben hiteles adatok alapján mondhatom meg neki azt is, hogy Borcsa községben a múlt év folyamán 2 lopási eset lett bejelentve, és pedig az egyik május hóban midőn 6 drb sertést loptak el, a második pedig augusztus hó 1-én, midőn 6 frt 50 kr. értékű búzát loptak el, s mindkét esetben a tetteseket a csendőrség ki is derítette; ami a vég nélküli testi sértéseket illeti, hát t. „egy adófizető“ ilyen 2 lett bejelentve, és pedig az egyik május hóban és a második július hóban, s ugyan csak mindkét esetben a tettest a csendőrség ki derítette.

Ennyit az igazság érdekében.

Pancsován, 1897. április 1-én.

Jablonszky Miklós,
főszolgabíró.

HIREK.

Tájékoztató.

- Április 11. Torontálmezei orvosgyógyászati közgyűlés.
  - Április 12. Közigazgatási bizottság ülése.
  - Április 12. d. u. 3 órakor, a gazd. egyesület 14-es bizottságának ülése.
  - Április 22. Megyei rendkívüli közgyűlés.
  - Április 25. Nagybécs. jótékony négyzet közgyűlése
- A gőzfürdő naponta reggeli 6 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.

— **Személyi hír.** Rónay Jenő főispán ma délelőtt hivatalos ügyekben Budapestre utazott, honnan e hó 10-én érkezik vissza Nagybécsrekre.

— **A szerb püspök Pancsován.** Mint lapunknak jelentik, Zmejánovics Gábor, verseczi gör. kel. szerb püspök a pancsovai szerb

népes tüzhelyet alkotott, az árkosi gazdaságot gyermekjaj verte föl, Berta kisasszony lelkében akkor villant föl fiatalok ábrándjának délibábja, mikor áprilisi szellő hozta el a gyászharang szavát, mikor Tetélenyűt temették, akinek halálával nyolcz gyámoltalan gyermek lett anyátlan árva. . . . Berta szívében fölzsongottak az ifjuság álmai, nem érzett mást, csak azt a nehéz sorsot, ami ezeket az árvákat érte s egy verőfényes áprilisi napon kiment a pusztára. Nyolcz gyerek szaladt elébe, kiknek meglátszott az árvaság. Ugy kellett kiférsülni, megmosdatni, felöltöztetni s mikor Tivadar elképedve megérkezett, a jó Berta kisasszony akkor is a gyerekekkel szorgoskodott.

Üdvözölték egymást elfogódva, szegénylősen. Berta kezdte a beszédet.

— Tudja mit Tivadar. A gyerekeknek anyakell. Itt maradok.

Tetéleny megragadta kezét.

— Képes volna erre az áldozatra?

— Igen, — mondotta Berta kisasszony — mert érzem, hogy önhöz is huz a szívem!

— az áprilisi napugár pedig ráragyogott kipi rult arcára.

Nos, bizonyítottam e, hogy tavaszi nap sugáron feljúl, felszeker elhamvadt tüze régi aszerlemnek?

Verner László.

egyházközség nála járt deputációjának megígérte, hogy pünkösdkor Pancsovára megy. Fogadására nagyban készülnek.

— **Áthelyezés.** Rottler József, mezőgazdasági szaktanár helyébe, kit Nagyszentmiklós-ról Zsibó-Váraljára helyeztek át, Benkő N. gazdasági iskolai tanítót nevezte ki a földmivélségi miniszter a nagyszentmiklói földmivélséiskolához.

— **Fekete vasárnap.** A katolikus templomok tegnap óta gyászba borultak. Feketébe öltözik az egyház, hogy jelezze a közeledő napok fenséges jelentőségét, a mikor a Megváltó életűn keresztelést szenvedett. Tegnap óta a szentmise alatt a feszületek immár nem láthatók, mert ráborult a gyászlepel. A főoltár mögött gyászkeretben a kereszt áll. Az orgona mélabus hangjai a „keresztények sirjaitok . . .“ bőjtő éneket bugja.

— **Eljegyzés.** Wambach Péter szerbcsanádi segédjegyző eljegyezte Pilly Anna kisasszonyt Ó-Becsérel.

— **A magyar olvasókör estélye.** A farsangi szezon elmulta és a színházi előadás vonzóereje látszott meg a magyar olvasókör szombati estélyén, melynek érdekes műsora, ismert közreműködői és magának a hangversenynek sikerült lefolyása nagyobb közönséget érdemelt volna. A szombati estélyt dr. Kardos Samu nagy tetzésben részesült felolvasása nyitotta meg. Utána Galiszer Zsófia k. a. szavalta Arany Jánosnak „A honvéd özevgye“ cz. költeményét nagy hatással. Preis-Javorsky I., Kontest M., Mezey Mór, Strusz Szeráfín és Steinbach Béla urak Spohr egy quintettjét és W. K. Veit egy quartettjét játszották nagy művészettel. Végül Kupuszároovits Jenő és Bálint Géza urak mulattatták a közönséget „A felsült szerelmesek“ vig dialog elszavalásával. A hangverseny után táncz volt.

— **Féltreírás.** Igen szép fiatal hölgy egyedül készül beszállni a kocsiába, melynek lovai igen nyugtalanok. Aggódva szól a nyalka kocsihoz:

— János, nem lesz baj?

— Nyugodt lehet, kedves kisasszony, én már nősvagyok.

— **Az orsz. vörös-kereszt-egylet** a gy. kikindai fiókja f. hó 2-án d. u. tartotta meg rendes évi gyűlését Kikindai Ferencz előkléte alatt. A gyűlés az 1896. évi számadásokat 208 frt 50 kr. bevétel többlettel helyesnek találta és egyleti pénztárosnak a felmentvényt megadta. Határozatba ment továbbá, hogy az egyleti tagokat a központi egylet által kezdeményezett jelvények viselésére hívják fel. Azután kisorolták a választmány egyharmadrészét. Kisoroltattak: Dr. Bogdán Zs., Eremity Pál, Fekete Gyula, Vlachovits György, Augusztin Miklós, Heim Mór, és Dr. Kácsor Zs.-né. A közgyűlés a a kisorsoltakat nyomban egyhangulag újból megválasztotta. Végül dr. Bogdán Zs. indítványára a választmány megbízott, hogy a pénztár vagyonának gyarapítására, a helybeli fiatalság bevonásával, a nyár folyamán mulatságot rendezzen.

— **Nocker karnagy diadala Verseczen.** Az elmúlt héten Nocker János karnagy Peterdy szin. társulatánál vendégszerepelt Verseczen. Hoffmann meséi című operetben lépett fel és egy színházi hangversenyben énekelte Gounod „Faust“ áriáját, Löwe „Norvég balladá“ ját, Hubay „Csigánydalai“ t, Schubert „Erikönig“ jét és Mascagni „Lemondás“ at. Mindkét alkalommal elragadtatta a közönséget bámuló lágyassággal és szívhez szóló melegséggel párosult, nemes érczcsengésű tenor hangjával. — A közönség méltán megérdemelt ovációkban részesítette a jeles énekest.

— **Forgalomszűnet a Ferencz-csatornán.** A csatorna társaság igazgatóságától a temesvári kereskedelmi kamarához érkezett jelentés szerint a kis sztapár újvidéki (Ferencz-József) csatorna kereszturi szűkítésén, annak javítása miatt a forgalom f. é. május 1-től június 20-ig szűnetelni fog.

— **Halálozások.** Szotyori Nagy Károly orgonista kántor, kollegiumi zenetanár hetvenhat éves korában Debreczenben meghalt. Szotyori Nagy Károly a református egyházi zeneirodalomnak volt egyik kiváló művelője. Legelőször Enekhangzatos könyv című művével tűnt föl, melyet iskolák számára írt és a mely még ma is nagyon el van terjedve. — Sztancsek Jánosné szül. Budey Etel, Sztancsek János táblabíró neje Debreczenben meghalt. Az elhunyt iródmilag igen tevékeny volt, számos tárcza és több regény jelent meg tőle. A szerencsétlen irónő vérmérgzésben halt meg, mely a nyakán támadt daganatból származott.

— **Műjég.** Tekintettel a közelgő nyári idényben városunkban előreláthatólag beálló nagy jégzsúkságra, a torontáli h. é. vasutak itteni gépgyára egy mesterséges jégkészítő gépet állított fel. Erre annál is inkább felhívjuk az érdekeltek figyelmét, mivel tudvalevőleg a mesterséges uton fagyasztott jég semmiben sem különbözik a természetestől, sőt annál sokkal tisztább s ára is nagyon olcsó.

— **Hét éves művész.** Podhorszky Antónia, egy hét éves gyermekleány, ország-szerte feltűnést kelt valóban meglepő szavalóképességével, melyért általánosan a „kis Jászai“ nak nevezik. A napokban városunk közönségének akarja művészi képességeit bemutatni. Melegen ajánljuk a műpártoló közönség figyelmébe.

— **Nagyszentmiklói vásár.** Az idei tavaszi országos vásár — írja levelezőnk — kedvezőtlen auspiciumok között kezdődött, a pénteki nagy vihar teljes tönkkel fenyegette a vásárosokat. Az idő szombat sem változván jobbra, az állatvásár, mely e napra esett, majd nem semminek mondható. Annál kedvezőbb hangulatot keltett, hogy szombat este felé kiderült a vasárnap, bár szeles idő volt, a kocsi a környék venni vágyóival, akárcsak bucsura, vonultak fel. Vevő is, eladó is szép számmal volt s tekintve, hogy a tavaszi vásárok gyengék szoktak lenni, az eredmény jónak mondható, az idei tavaszi vásárhoz kötött különböző eredmény nélkül.

— **A krétai kérdés megoldása.** Az európai nagyhatalmakat lefőzte tegnap a Korona-kávéház egyik asztalán két takarmány-vigécz. Röviden megoldották a krétai kérdést. Az egyik falusi lehetett, mert meglepőde értesült arról, hogy a szép Helénabeli szigeten háborúra készülnek.

— És miért? — kérde a mi diplomatánk érdeklődéssel.

— Mert a görög király el akarja venni a török szultántól Krétát.

— Nagyszerű! kiáltott fel erre. — Éa irok egy levelet a török szultánnak és adok neki benne egy jó tanácsot. Ha azt megfogadja, mindjárt nem lesz háború.

— Nos és mi lesz az a tanács?

— Nagyon egyszerű. Megírom a török szultánnak, hogy irassa át Krétát a felesége nevére. Akkor aztán jöhet a görög király.

— **Módos a vidéki hírlapíróknak.** Torontál-vármegye ez intelligens közege mindenütt, ahol kulturális és jótékony czélok előmozdításáról van szó, a legelső köztől található. Legújabbban igen szép eredmény mutatkozik a „Vidéki Hírlapírók Szövetkezet“ nyugdíj-alap javára rendezett gyűjtés körül. E napokban ismét két takarékpénztár mozdította elő a jótékony czélt: s pedig a módosi takarékpénztár 10 fittal, a módosi takaré- és hitel egylet mint részvénytársaság 5 fittal.

— **Öngyilkosságok Pécsen.** Már egy hete, hogy majdnem mindennap valami szenzációs öngyilkosság történik Pécsen. A mai nappal két öngyilkos dobta el magát az életet, mindkettő asszony volt. Recse Istvánné nagyon szerette férjét, a férje is őt. Szép családi életét éltek, de a kérelhetlen halál a férjét elragadta, elvitte oda, a honnan nincs többé visszatérés. Szomorú napokat élt ezután özvegy Recse Istvánné, szomorkodott és bántódott folytonosan, míg végre nem tudta elviselni tovább nehéz helyzetét és tegnap megmérgezte magát. A férje sirhalman mérgezte meg magát, ott találta meg a temetőr eszméletlenül. A sirkeresztben a következő levelet találták: „Kérem a nagy Istenre, aki megteheti azt, hogy az én jó uram mellé temessen. Megérdemlem, mert ő érte haltam meg. Megérdemlem őt, ő is engem. A ki megteszi, azt megáldja a nagy és hatalmas Isten Özv. Recse Istvánné.“

— A hü hitves él még, de életéhez vajmi csekély remény fűződik. A másik öngyilkos kilitét még mindeddig nem sikerült megállapítani. Mint egy 40 év körüli iparosnő lehetett, — levelet nem találtak nála. Déllelőtt 11 óra tájban az Eszék felől jövő vonat elé vetette magát. A gőzgép seprője elkapta az életunt nőt és a felismerhetetlenségig összevagdalta. Midőn a vonat megállott, már csak a hullát húzták ki alóla.

— **A nagykikindai új indóház.** Aki valaha Nagyikindán átutaztak, sajnosan tapasztalhatták az ottani indóház kényelmetlenségét. E bajon immár segítve van. Az indóház átalakítási munkálatai teljesen be vannak fejezve; a helyiségek kényelmesek, tágasak és így az utazó közönségnek nincs többé oka a panaszra.

— **Háromezer család pusztulása.** Amerikai árvizpusztításról rémes hírt hoz a táviró. Mint New Yorkból jelentik, a Saint-Paul és Mimeapolis között dúló árviz 3000 családot tett hajléktalanná. Saint-Paul alacsonyabban fekvő helyein 200 házat elárasztott a víz. Az áradás folyton terjed. A völgy és St Paul teljesen víz alatt áll. A Missisipi folyó 29 lábbal emelkedett. A mentés serényen foly.

— **Kritikus napok.** Hogy olvasóink valahogy azt ne higgyék, mikép csak nálunk jár ilyen bolond áprilisi idő, ime itt adjuk az országos meteorológiai intézet jelentését: Tegnap az egész országban esős idő uralkodott, az eső az Alföldön szokatlan erős és sűrű volt és e tájon zivataros jelenségek is kísérték. Erős jég eső volt Nagyváradon, továbbá Arad és Orsova is jelent jeget. Az éjjel erős nyugati vagy északnyugati szelek támadtak, melyek vihar erejéig fokozódtak s egyuttal a hőmérséklet erősen lezállt, úgy hogy ma az éjszaki Kárpátokban s Arvaváralján, Késmárkon, Selmeczbányán havazik. A tegnapi csapadék mennyiség 30 mm. en felül volt: Szeged, Nagyvárad, Szolnok, Nagylak, Temesvár, Ada; 20 és 30 mm. közt Pancsova, Arad, Eger, Debrecen, Késmárk; 10 és 20 mm. között Arvaváralja, Selmeczbánya, Kis Kartal, Zombor, Eszék, Ujvidék, Orsova, Szathmár, Maros Vásárhely. A többi állomáson a csapadék 10 mm. alul volt. Zivatar volt Zombor, Arad, Szeged, Nagyvárad, Ungváron.

Színház.

Adrienne Lecouvreur.

Az utolsó helyig telezsufolt nézőtér, fekete kabátba öltözött férfiak, elegáns toilettekben pompázó hölgyek, babékoszoru, virágcsokor és sok, sok taps nyílt színen valamint felvonások végén — ki is épelhetné másképen a Hahnel Aranka jutalomjátékát? Mert az igazsághoz képest konstatálnunk kell, hogy a szép színész — bármennyire is hangzókká banalisanak — „közönség kedvence.” Nem abban az értelemben, mint vidéken ezt a hízogó címet osztogatni szokás, amikor egy-két helyi nagyság megtisztelő bizalmával tünteti ki az illetőt s jutalomjátéka alkalmával nagy buzgósággal barátjai és lekötelezettjei között eladogatja a színházi jegyeket, hanem úgy, hogy a közönség estenkint megtölti a színházat, ha Hahnel Aranka neve olvasható a színlapon s elhalmozza tetszésnyilvánításaival. S mi tartozunk az igazságnak azzal is, hogy ezt a rokonszenvet teljesen jogosultnak mondjuk. Sohasem haligattuk el, hogy Hahnel Arának van elég hibája is, de előnyös színpadi megjelenése, melyet fényes toiletteje még emelnek, rendkívüli szorgalma, melylyel szerepeit nemcsak megtanulja, de a legvégsőbb részletekig ki is dolgozza, intelligenciája s az a természetes közvetlenség, mely főleg a francia társalgási vigjátékokban oly kedves zamatot kölcsönzött játékaiknak, elfeledtetik a hallgatóval, hogy organuma minden csengést nélkülöz, s hogy alakító képessége ott cserben hagyja, ahol az emberi szív nemesebb érzelmeiről, magasabb küzdelmeiről van szó. De ne törődjünk ezzel az egy-két szeplővel egy gyönyörű női arcon, hanem beszéljünk arról, hogy szombati jutalomjátéka alkalmával a közönség ismét lelkesen tüntetett kedvence mellett s erre a meleg fogadtatásra Hahnel Aranka annál büszkébb lehet, mivel a becskereki közönség rendes körülmények között nem szokott — lelkesedni.

Hogy a jutalmazandó épen ezt az untig elcsépelet darabot választotta, megbocsátjuk neki, mert pompás alkalom kínálkozott egy szép nő részére, hogy brillirozhasson ebben a parádés szerepben. Az persze más kérdés, hogy a néző elhiggye azt a sok romantikát, amit a szerző nekünk bead. De hát ismételjük: a közönség nem volt hajlandó sokat gondolkozni, hanem megragadott minden alkalmat, amikor tüntetett Hahnel Aranka mellett. A tapsból kijutott Tóthnak, Dérynek és Halmaynak is.

Csalj meg édes.

Egy előkelő budapesti napilapban érdekes polémia folyik a Vígyszínház dramaturgiája és dr. Silberstein, egyik legtehetségesebb és legolvasottabb kritikuskunk között. Ez utóbbi főleg azért panaszkodik, mert a Vígyszínház lassankint olyan műsorig jutott el, melyhez a serdülő nemzedék nem lehet bevinni.

A ki megnézte a tegnapi darabot s végig hallgatta a mult hét repertoírját, mely szintén jórésben a Vígyszínház műsorából volt összeállítva, az igazat fog adni Silbersteinnek. Bizony oda-jutottunk lassankint, hogy a szülők nem merik elvinni leányaikat, mert sohasem tudhatják, mi-

féle új pikantiával csiklandozza meg a szellemes francia az ő degenerált hallgatóit. Ez baj lehet, amint az is, a morál szempontjából, de a színházi pénztár sohasem élt oly aranjuezi napokat, mint éppen az utolsó napokban, amikor tömegesen maradtak otthon a szegény fiatal leányok. Tegnap már délben sem lehetett jegyeket kapni, este pedig valóságos csata folyt egy-egy zenekari ülésért vagy másodemeleti páholyért.

Bissonnak e sokat kifogásolt darabját — melyről azonban mindenki el kell hogy ismerje szellemes és mulatságos voltát — Halmayék igen jól játszották. A pompás összejátékért Hahnel Aranka, Halmay, Tóth, Déry, Szohner Oiga és Csige Böske érdemelnek feltétlen dicséretet.

Táviratok.

Kölcsey szobra.

Budapest, április 5. (A „Torontái” eredeti távirata.) Nagy-Károlyból jelentik: Tegnap leplezték le a himnusz lánglelkű költőjének Kölcsey Ferencnek az emlékszobrát, melylyel részben Szatmár vármegye hazafias közönsége s részben Károlyi István gróf áldozatkészsége ajándékozta meg az országot, ki a szükségesség 12 ezer forintnyi költséget fedezte. A szobrot Kallós Ede mintázta. Kölcsey széken ül, egyik kezét a térdén nyugtatja, a másikban könyvet tart s fejét kissé meghajtván, látszik, hogy gondolataiba van elmélyedve. Öltözete a harminczas évek magas gallérú állítlája, magyar nadrág és csizma. Az alak másfél méter magasban készült s magassága 2 méter 20 centiméter. A szobrot a párisi állami ércöntőben öntötték ércbe s öntése kiválóan sikerült. Az ülő alak biai köből összerótt, stilizált szikla talapzaton nyugszik s lombos fák közé van ékelve ama hatalmas téren, mely a nagy károlyi grófi park előtt terül el. A talapzaton ül az a felírás: „Kölcsey” s hátul: „Isten áldd meg a magyart!” A leplezési ünnepély fényesen sikerült. Részt vett az egész vármegye intelligenciája s a fővárosi írói és művészvilág számos kitünősége. A legnagyobb hatást Bartha Miklós remek emlékbeszéde kellette. Délben bankett volt, amikor Károlyi István gróf a sajtószabadság változatlan fenntartásáért emelt poharat.

Az osztrák krízis.

Budapest, április 5. (A „Torontái” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják: A tegnapi minisztertanácson, melyen a király elnökölt, ő Felsége kijelentette, hogy Badeni gróf lemondását nem fogadják el, hanem továbbra is megbizta az ügyek vezetésével. Egyidejűleg rábízta, hogy a trónbeszédben kifejtett program alapján a képviselőház pártjaiból többséget alkosson. Ezzel a válságmegoldottnak tekinthető.

Kréta.

Budapest, április 5. (A „Torontái” ered. távirata.) Athénből jelentik: Az összes nagy hatalmak kiadták tengernagyjaiknak azt az utasítást, hogy az athéni öböl békés ostromzárát megkezdjék.

A tőzsdéről.

Budapest, április 5. (A nbecskereki Lloyd társulat távirata.) Kötöttett buza őszire 7.98—99, buza tavaszra 7.57—58, buza május juniusra 7.38—40, tengeri 3.44—46, zab 5.62—65, repce 10.30—40. Buzában a kínálat mérsékelte, vételkedv gyenge, forgalom 25.000 mm., készáru néhány krral olcsóbb.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezető-ségének központjában 3 hivatalos állás töltendő be, mely állásokkal évi 300—3000 frt fizetés, szabályszerű lakbérlettel és szolgálati ruházattal élveztetve van egybekötve.

A polgári alkalmaztatásra jogosító os. és kir. hadügyi vagy honvédelmi miniszteri igazolvánnyal ellátott katonai altisztek ezen állások betöltésénél elsőbbséggel bírván, felhívjuk azon kiszolgált altiszteket, kik az 1873. évi II. t. cz. értelmében jogosultsággal bírnak és pályázni óhajtanak, hogy emített igazolvánnyal felszerelt, 50 kros bélyeggel ellátott folyamodványukat, melyben a vasuti szolgálatra képesítő, 35 évet meg nem haladó koron és egészséges ép test-szervezetten kívül a magyar írás, olvasás és számolás elemeiben való jártasság, ugyazintén a magyar honpolgárság kellőképp igazolandó, következő czim alatt:

„A m. kir. államvasutak üzletvezető-ségének, általános I. osztály Zágráb” legkésőbb f. évi április 25-ig terjesszék be, minthogy az ezen határnapon tul beérkezendő folyamodványok figyelembe vételni nem fognak.

Azon pályázók, kik a hivatalos magyar nyelven kívül a horvát nyelvet is bírják, a többi pályázókkal szemben előnyben részesíttetnek.

Megjegyzendő, hogy a polgári állásra jogosító igazolvánnyal ellátott azon altiszteket, kik a katonaságtól közvetlenül s a szolgálat folytonosságának megszakítása nélkül lépnek át a m. kir. államvasutak szolgálatába, véglegesítésük esetén s ha a vasuti szolgálatba lépéskor 45 évüket még tul nem haladták, a szolgálatban töltött idejük az napszabályszerű fizetéseknek megfelelő havi részletekben leendő befizetése mellett nyugdíjjogosult idejükbe be fog számíttatni. Zágráb, 1897. márczius hó 24. é.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Hirdetések.

293. sz. szám, 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a nbecskereki kir. járásbíróságnak 1897. évi 4182. sz. végzése folytán Eibeschitz Miksa dr. nbecskereki ügyvéd által képviselt Kirtyanszky Julka nbecskereki lakos felperes részére Kirtyanszky Szvetozár nagybecskereki cipész alperes ellen 700 frt követeles s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 688 frt 90 krra becsült ingóságokra a nagybecskereki kir. bíróság 4447/1897. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Nagy-Becskeken Hunyady-utca, Kovács Sándor házában levő üzletben leendő megtartása határidőül 1897. évi április hó 9-ik napjának délelőtt 8 órája kintezetik, a mikor a bíróság lefoglalt cipészárak, bolti állványok, áruasztal és butorok, a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölölsegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Nagybecskereken, 1897. évi márcz. hó 18. napján.

Simonich Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

512. tkv. szám. 1897.

368-1-1

Árverési hirdetés.

A perlaszi kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Demkó Pál végrehajthatónak Mihajlov Mileva férj. Gyorgyevics Száváné belgrádi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében 100 frt tőke követelés, 3 frt eddigi, 8 frt 80 kr megállapított jelenlegi és még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. §-a alapján s 146. §-a értelmében 1897. évi május hó 18-ik napján d. e. 9 órakor Bótos község házában az ezen kir. jbiróság területén fekvő Bótos községi 1921. sz. tkvben foglalt:

1. 173. hrsz. I. dűlőbeli 1 hold I. oszt. szántónak Mihajlov Mileva férj. Gyorgyevics Szávánéét illető $\frac{1}{2}$ része 46 frt;
2. 173. hrsz. II. dűlőbeli 2 hold II. oszt. szántó az 1881. évi 60. t. cz. 156. §. alapján egészben 180 frt;
3. 173. hrsz. III. dűlőbeli 1 hold II. oszt. szántó az 1881. évi 60. t. cz. 156. §. alapján egészben 180 frt;

4. 173. hrsz. IV. dűlőbeli 1⁴⁰⁰ hold kaszállónak Mihajlov Mileva férj. Gyorgyevics Szávánéét illető $\frac{1}{2}$ része 57 frt 60 kr. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön-külön el fognak árvereztetni, ezen árverésen magasabb ígért hiányában a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alul el fognak adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelzett és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt annak átszolgáltatni.

Kelt Perlaszon, 1897. évi február hó 11-én. A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Toth,
kir. aljárásbíró.

5808. szám tkv. 896.

Póthirdetés.

Az alibunári kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Ph. Fischer és Lövy nagybecskereki cég, valamint Sántha Gyula illáncsai lakos végrehajthatóknak Velya Illia és Pávle Dobriczai lakos végrehajtást szenvedők elleni 157 frt 63 kr és 45 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében 3836. és 4540/896. tkv. sz. a. kibocsátott árverési hirdetésben a Dobriczai 1041. sz. tkvben foglalt összes ingatlanokra 314 frt kikiáltási árban Dobriczán a község házához 1897. évi május hó 4-ik napján délelőtt 10 órára kitűzött árverés az 1881. LX. t. cz. 167. §. alapján az első torontálszécsányi takarékpénztár, mint részvénytársaság végrehajtható érdekében és 23 frt tőke követelése s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Végrehajtható jelen kérvény költségei összesen 7 frt 63 krban állapíthatnak meg. Alibunáron, 1896. évi december hó 8-án.

Kir. aljbíró.

1767. szám. 1897.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaszi kir. járásbíró 1896. évi 2704. számú végzése következtében Dr. Werkner Mihály ügyvéd által képviselt Rosenzweig Samuel bpesti cég javára Todorovits János és Zavisits Prodan t. szigeti lakosok ellen 258 frt 65 kr s jár. erejéig 1896. évi április hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 437 frt 50 krba becsült butorok,

háziállatok és egyéb ingókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaszi kir. jbiróság 1767/1897. sz. végzése folytán 258 frt 65 kr tőkekövetelés, ennek 1896. évi márczius hó 31. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 64 frt 79 krban bíróság már megállapított hátr. költségek erejéig T. Szigeten adások lakásán leendő eszközlésére 1897. évi április hó 22. napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Perlaszon, 1897. évi márcz. hó 21. napján.

Engl,
kir. bírósági végrehajtó.

377-1.1

1530. szám B. 897.

Bánlaci szolgabírósgól

Árlejtési hirdetés.

Torontál vármegye tekintetes alispáni hivatalának 1895. évi 46724. számú jogerős határozatával a horv.-neuzinai határban, Kis-Margita község felett lévő, a Berzava csatornát áthidaló ugynevezett „Nemesek hidja” lebontása elrendeltetett.

A lebontási munkálatra, mely a jobbparti hídfő 13 drb, a balparti hídfő 11 darab és a Berzava csatorna medrében lévő 21 darab pilóta kiszedése és a jobbparton leendő elhelyezése, valamint a Berzava töltéseknek szabvány szerű helyreállításából áll, 280 frt van előirányozva.

Miután ezen lebontási munkálat a bánlaci szolgabírósgnál 1897. évi ápril hó 26-án d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árlejtésen fog kiadatni, felhívtnak mindazok, kik azt átvállalni óhajtják, hogy az árlejtésen vagy személyesen megjelenjenek, vagy addig írásbeli ajánlataikat az az előirányzott összeg 10% ának csatolásával a bánlaci szolgabírósghoz beadják.

Bánlakon, 1897. évi márczius hó 26-án

Botka,
főszolgabíró.

364-3.2

Házeladás vagy bérbeadás.

Melenczei-utca 433. számú ujonan épült házam, melyben 4 szoba, cselédszoba, fürdőszoba, konyha, kamra, mosókonyha s pinczéből álló lakás van, kertestől együtt f. évi május hó 1-től bérbe adandó vagy eladó.

Szobotka Rezső

kir. főmérnök
(lak. Ormódy-féle ház, I. em.)

823-x.7

1290. kig. szám. 1897. A n.-sz. - miklósi járás főzbirájától.

Pályázati hirdetés.

A nagyszentmiklósi járásához tartozó Valkány községben üresedésben lévő őrnöki állásra, melylyel 360 frt készpénzfizetés van egybekötve, ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik kérdéses állást elnyerni óhajtják, hogy minősítési ket, eddigi alkalmazásukat és nyelvismeretüket igazoló szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám f. évi április hó 30-áig mutassák be.

N.-Szent-Miklóson, 1897. évi márczius hó 25-én.

Hadfy,
főszolgabíró.

363-3.3

1582. szám 1897.

381-3.1

Árverési hirdetés.

Dolova község 20.000 holdas határán való vadászati jog 1898. január 1-től 1904. évig terjedő 6 évre május hó 2-án délután 3 órakor fog a község házában tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatni. Kikiáltási ár 50 frt. A többi feltételek a hivatalos órák alatt betekintheők.

Dolován, 1897. évi márczius 31-én.
Az előjáróság.

625. szám. 1897.

Pancsovai főszolgabírósgtól.

Pályázati hirdetés.

A megüresedett Sándoregyház községi szülésznöki állásra ezennel pályázat nyitattik. Ezen állás 60 frt évi fizetés és felektől minden egyes születési eset után 1 frt díj élvezetével van egybekötve.

Felhívtnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy okmányokkal felszerelt kérvényüket a pancsovai járás főszolgabírósgához folyó évi április hó 24-ig küldjék be.

A választás folyó évi április 25-én fog Sándoregyház község házában megejtetni.

Pancsován, 1897. évi márczius hó 18-án.

Jablonszky Miklós,
főszolgabíró.

380-2.1

2459. tkv. sz. 1897.

Árverési hirdetés.

A törökbecsei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatóknak Knezsev Sztójan tarrasi lakos végrehajtást szenvedő elleni 519 frt 71 kr iránti végrehajtási ügyében, a területen lévő Tarras község határán fekvő következő ingatlanok u. m.:

1. A tarrasi 235. sz. tkvben A. I. 1. sorsz. 408. hrsz. és 247. össz. ir. szám alatt foglalt üres házhely 72 frt kikiáltási árban;

2. ugyanazon sz. tkvben A. II. 1-4. sor. 611/17., 1247/14., 1468/18. és 1510/1. hrsz. alatt foglalt tartalék földek a kir. kincstár javára feljegyzett tulajdoni igény sérelme nélkül 192 frt kikiáltási árban, mely ingatlanok az 1894. évi június 1-én tartott árverésen Predragovits Kristóf leg-többet ígérő javára 20 frt és 247 frt vételárban leüttettek, a nagybecskereki kir. pénzügyigazgatóság kérelme folytán fennevezett késedelmes vevő kárára és veszélyére 1897. évi ápril hó 20-ik napján délelőtt 10 órakor Tarras község házában újból árverés alá fognak bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a második 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 5% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatal, mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbírósg tkvi irattárában és Tarras község előjáróságánál megtekintheők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbírósg mint tkvi hatóságnál, 1897. évi márczius hó 16-án.

Szabó,
kir. aljárásbíró.

382-1.1